

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَهُنْ سَعِينَ إِلَيْهِ خَيْرٌ نَاصِرٌ وَمَعِينٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ ربِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْعَنَّ أَبْدَالَ الْأَبْدَنِ

قالَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ فِي كِتَابِهِ الْعَلِيِّ الْحَكِيمِ: فَنَظَرَ نَظَرًا فِي النُّجُومَ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ

راہنمائی

طب بحومی یا تنجیم طبی

راہنمائی اطباء و مبحان کمن و اسلامی در حوزه تشخیص طبی و مدیریت درمان

و بکارگیری دانش نجوم و تنجیم برای بهداشت و سلامتی تن و روان

طرح و برنامه ریزی پژوهشی و مدیریت و اشراف علمی: دار المعارف الإلهیۃ

تحقيق و تدوین:

پژوهشگده علوم طب جامع و پژوهشگده تقویم نجوم و تنجیم بنیاد حیات اعلیٰ

بسم الله الرحمن الرحيم وبسم الله ناصر و معين الحمد لله رب العالمين وصل الله على محبته وعلى وآياته الطالبين و لعنة الله على أعدائهم أجمعين أبد الابدين

قال العلي المكيم رضي النبي الكريم من اقتبس علما من علوم النجوم من حملة القرآن إزداد به إيمانا و يقينا

افق مبنياً مرسلات نجومي: ساعت جهانی KMT مکه مکرمه کعبه مشرفه

هفتہ نامہ

راه آسمان

آموزش و تبیین مباحث تقویم و نجوم و تجمیم اسلامی

طرح و برنامه ریزی پژوهشی و مدیریت و اشراف علمی: دار المعارف الإلهیة

ارائه و نشر: پژوهشگاه علوم نجوم و تقویم و تجمیم بنیاد حیات اعلی

هفتہ نامه راه آسمان شماره: ۳۷۷

۱ رجب = ۱۴۳۵ = ۱۳۹۳ اردیبهشت = ۱ مه ۲۰۱۴

فهرست کتاب راهنمای طب نجومی یا تنجیم طبی

صفحه	موضوع	ترتیب
۸	ارتباط اجزای اجسام عالم هستی با نشانه های فلکی و نجوم و کواكب	جزء ا
۹	پیش نیاز کاربرد راهنمای طب نجومی یا تنجیم طبی	۱
۱۱	ارتباط نشانه های فلکی با اوصاف و ألقاب مولا علی ﷺ	۲
۱۳	جلوه حکمت الهی در طب نجومی یا تنجیم طبی	۳
۱۴	ارتباط طبیعتیات و همه اجزاء عالم اجسام با نشانه های فلکی و نجوم	۴
۲۳	منسوبات کواكب سبعه سیاره متعلقه به علم طب	۵
۳۷	ارتباط اندامها و حواس آدمی با نشانه های فلکی و نجوم و کواكب آسمانی	جزء ب
۳۹	سیر انسان در عوالم متعدده آفریده الهی	۶
۴۴	دلالت فلکی: کواكب (= قلم) × بروج (= لوح)	۷
۴۵	طبع و مزاج بروج	۸
۴۷	دلالت بروج بر اعضاء و اندامهای بشر	۹
۴۸	ارتباط اندامهای آدمی با بروج دوازده گانه آسمانی	۱۰
۵۰	ارتباط اندامها با بروج به دلالت اولیه و ثانویه	۱۱
۵۶	سبب تفاوت در برخی نظرات نجومی	۱۲
۵۵	تفصیل دلالات بروج بر اعضاء و اجزای بدن انسان	۱۳
۵۵	اعضاء و اجزای بدن مرتبط با برج حمل	۱۴
۶۲	اعضاء و اجزای بدن مرتبط با برج ثور	۱۵

۷۰	اعضاء و اجزای بدن مرتبط با برج جوزا	۱۶
۷۸	اعضاء و اجزای بدن مرتبط با برج سرطان	۱۷
۹۲	اعضاء و اجزای بدن مرتبط با برج اسد	۱۸
۱۰۳	اعضاء و اجزای بدن مرتبط با برج سنبله	۱۹
۱۱۷	اعضاء و اجزای بدن مرتبط با برج میزان	۲۰
۱۳۱	اعضاء و اجزای بدن مرتبط با برج عقرب	۲۱
۱۴۱	اعضاء و اجزای بدن مرتبط با برج قوس	۲۲
۱۴۹	اعضاء و اجزای بدن مرتبط با برج جدی	۲۳
۱۵۷	اعضاء و اجزای بدن مرتبط با برج دلو	۲۴
۱۶۲	اعضاء و اجزای بدن مرتبط با برج حوت	۲۵
۱۶۸	ارتباط اندامهای آدمی با کواکب آسمانی	۲۶
۱۶۹	جدول پیوند اعضا و آلات و حواس و اخلاط با کواکب و بروج بیوت	۲۷
۱۷۵	ارتباط بیماریهای آدمی با نشانه های فلکی و نجوم و کواکب آسمانی	۲۸
۱۷۷	دلالات (جزئی) بروج بر بیماریهای آدمی	۲۸
۱۸۰	دلالات طبی برج مقابله	۲۹
۱۸۲	دلالات بروج بر انواع کلی بیماریها	۳۰
۱۸۴	دلالات بروج بر رویکرد بیماری در برابر درمان	۳۱
۱۸۵	طبایع کواکب	۳۲
۱۸۷	دلالات کواکب بر بیماریهای آدمی	۳۳
۱۸۹	دلالات طبی کوکب برج	۳۴
۱۹۱	مهترین احوال کواکب در دلالت بر سلامتی و بیماری	۳۵

۱۹۳	تشخیص پزشکی با نشانه های فلکی و نجوم و کواکب آسمانی	جزء ۴
۱۹۶	روشهای نجومی تشخیص طبی	۳۶
۱۹۷	-۱- تشخیص نجومی طبی با تقویم طبی	۳۷
۱۹۸	-۲- تشخیص نجومی طبی با تنجدیم موالید (زاچه مولود - طالع تولد)	۳۸
۲۰۰	-۳- تشخیص نجومی طبی با تنجدیم مسائل یا تنجدیم ساعی (طالع سؤال)	۳۹
۲۰۳	-۴- تشخیص نجومی طبی با تنجدیم آغاز واقعه (بیماری یا طبابت یا عیادت)	۴۰
۲۰۴	-۵- تشخیص نجومی طبی با تنجدیم کلان (احکام سَنَّ العالم یا طالع سال)	۴۱
۲۰۶	مبادی و مداخل استخراج و تشخیص نجومی طبی	۴۲
۲۰۷	نتایج قابل استخراج در تشخیص نجومی طبی	۴۳
۲۰۹	تشخیص بیمار بودن یا تندرست بودن	۴۴
۲۱۱	تشخیص علت اصلی بیماری (سرایت - مزاجی)	۴۵
۲۱۴	تشخیص آفت اندام یا نوع و انداز بیماری	۴۶
۲۲۲	تشخیص درمان آسان و سریع؛ لی وسیله طبابت	۴۷
۲۲۳	تشخیص خفیف یا شدید بودن بیماری	۴۸
۲۳۷	تشخیص سریع العلاج یا مزمن بودن بیماری	۴۹
۲۳۹	تشخیص عوارض و بیماری دیگر سبب شدن	۵۰
۲۴۰	تشخیص اوقات و مدت و سرانجام بحران	۵۱
۲۴۷	تشخیص احوال طبیب (علم، توانایی، میزان موفقیت، و رفتار با بیمار)	۵۲
۲۴۹	تشخیص نوع دارو و ابزار طبی لازم در معالجه	۵۳
۲۵۰	تشخیص میزان تأثیر و عدم تأثیر دارو و غذا	۵۴
۲۵۱	تشخیص ارتباط بیمار با (طبیب، برنامه درمان، خانواده و همراهی)	۵۵

۴۵۳	تشخیص قابل علاج یا لا علاج بودن	۵۶
۴۵۴	تشخیص سرانجام بیماری؛ شفا یا مرگ، علت و بیماری مرگ	۵۷
۴۶۱	تشخیص هزینه معالجه (صدقه، اجرت طبیب، تهیه دارو و...)	۵۸
۴۶۲	تشخیص زمینه شیوع عمومی بیماریها (همه گیری = اپیدی)	۵۹
۴۷۴	ارتباط داروهای طبی با نشانه های فلکی و نجوم و کواکب آسمانی	جزء ۵
۴۷۶	تشخیص نجومی و هنگام شناسی طبی کاربرد داروهای گیاهی	۶۰
۴۷۷	أنواع ارتباطات گیاهان دارویی با کواکب سبعه	۶۱
۴۸۰	داروهای گیاهی منسوب به کواکب سبعه (بیان به اجمال)	۶۲
۴۸۱	تعیین نوع کاربرد داروهای گیاهی بر اساس دلالات فلکی	۶۳
۴۸۲	داروهای گیاهی منسوب به کواکب سبعه (بیان به تفصیل)	۶۴
۴۹۹	قوت و ضعف داروها و گیاهان به نسبت قوت کوکب آنها	۶۵
۵۹۶	شرایط نجومی: کاشت، رویش، پرورش، برداشت، ساخت، تجویز، کاربرد	۶۶
۵۹۴	هنگام شناسی نجومی اقدامات پزشکی و عملیات طبی	جزء ۶
۵۹۶	هنگام شناسی و توصیه های طبی و بهداشتی سلامت جسم و روان	۶۷
۵۹۸	در معرفت کاربردهای دلالات طبی و روش بکارگیری آنها	۶۸
۳۰۰	هنگام شناسی طبی فصول و تقویم اسکندر ذوالقرنین	۶۹
۳۱۷	هنگام شناسی طبی خسوف و کسوف	۷۰
۳۱۹	هنگام شناسی طبی نور قمر	۷۱
۳۲۰	هنگام شناسی طبی اهله قمر	۷۲
۳۲۶	هنگام شناسی طبی احوال و اتصالات کواکب	۷۳
۳۵۰	راهنمای اختیارات نجومی طبی	۷۴

۳۵۳	راهنمای اختیارات طبی بروج قمر	۷۵
۳۵۸	راهنمای نجومی اقدامات معمول پزشکی در هر درمان	۷۶
۳۶۱	راهنمای نجومی اقدامات (غیرتهاجمی) پزشکی (دفع زواید اخلاق، به کار بردن دارواز: دهان، بینی و گوش، چشم، انتهای روده، مهبل، پوست)	۷۷
۳۷۴	راهنمای نجومی اقدامات تهاجمی پزشکی (جراحی و لیزر درمانی و نمونه برداری، فصد و حجامت، شوک حرارتی، دندان پزشکی، چشم پزشکی)	۷۸
۳۷۵	اوقات محذور و شرایط مشترک اقدام تهاجمی بر همه اعضاء	۷۹
۳۸۳	راهنمای نجومی اقدامات مراقبتی و بهداشتی (حمام قدیم و سونا، اصلاح موی سر، تنویر، گرفتن کودک از شیر مادر)	۸۰
۳۸۹	کاربرد احکام طبی ساعات کواکب در پزشکی	۸۱
۳۹۸	اختیارات ساده در شرایط محدودیت انتخاب	۸۲
۳۹۹	انجام امور در اوقات محذوره	۸۳
۴۰۳	آیین آغاز و انجام سال قمری	۸۴
۴۰۴	منابع علمی کتاب راهنمای طب نجومی	۸۵
۴۱۰	آثار منتشره در علوم تقویم نجوم و تنجیم بنیاد حیات اعلی	۸۴
۴۱۷	سامانه های منجم اونلاین در بنیاد حیات اعلی	۸۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَهُنَّ نَصَارَىٰ وَمَعِنَ الْحَمْدِ لَهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَآلِهِ الْكَاظِمِينَ الطَّاهِرِينَ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ بِأَيْدِي الْأَبْدَلِينَ

قالَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ فِي كِتَابِهِ الْعَلِيِّ الْحَكِيمِ: فَنَظَرَ نَظَرَةً فِي النُّجُومَ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ

راهنماي طب نجومي يا تنجيم طبي (۱)

ارتباط اجزائی احسام هستی

باشانه های فلکی و نجوم و کواکب آسمانی

راهنمای اطباء و مباحثان کمن و اسلامی در حوزه تشخیص طبی و مدیریت درمان

طرح و برنامه ریزی پژوهشی و مدیریت و اشراف علمی: دار المعرف الإلهیة

تحقيق و تدوین:

پژوهشگده علوم طب جامع و پژوهشگده تقویم نجوم و تنجیم بنیاد حیات اعلی

پیش نیاز کاربرد راهنمای طب نجومی یا تنجیم طبی

اگر شما تاکنون با دانشمندانی تقویم نجوم تنجیم کهن و اسلامی آشنایی نداشته اید، برای کاربرد بهتر راهنمای طب نجومی یا تنجیم طبی ابتدا از هفته نامه آموزشی راه آسمان شمارگان زیر را هفت مطالعه نمایید:

آشنائی کلی با تقاویم نجومی بنیاد حیات اعلی

راه آسمان ۴۹ = راهنمای عمومی تقاویم نجومی بنیاد حیات اعلی

راه آسمان ۵۱ = راهنمای تقویم فشرده قمری

راه آسمان ۱۹۳ = راهنمای تقویم نجومی شرعی

راه آسمان ۹۷ = راهنمای تقویم نجومی همگانی (پیشرفته)

راه آسمان ۱۴۵ = راهنمای تقویم نجومی تخصصی

راه آسمان ۴۷ = افق جهانی KMT مبنای اوقات فلکی تقاویم نجومی بنیاد حیات اعلی

راه آسمان ۵۶ = جداول تفاوت ساعت نجومی بلاد جهان با مکه مکرمہ

راه آسمان ۷ = منابع پژوهشی تقاویم و مرسولات نجومی بنیاد حیات اعلی

آشنائی عمومی با دانش تنجیم کهن و اسلامی

راه آسمان ۳ = در معرفت علم نجوم و علم تنجیم

راه آسمان ۸ = ایام فراغت از دنیا و اختصاص به عقبا

راه آسمان ۹ = نخوست یا نامناسبت

راه آسمان ۱۰ = انجام امور در اوقات محذوره

راه آسمان ۱۱ = اهمیت علم تنجیم یا نجوم احکامی و بیان علمی و واقعی بودن

علم بلایا و منایا

راه آسمان ۱۲ = هنگام نیکو و خجسته

راه آسمان ۱۳ = علم اختیارات یا هنگام شناسی

راه آسمان ۱۵ = هنگام شناسی نور قمر

راه آسمان ۱۶ = ویژگیهای متولدین بروج شمسی

راه آسمان ۱۹ = هنگام شناسی وجود قمر

راه آسمان ۲۰ = تنجیم و تدبیر

راه آسمان ۲۷ = هنگام ازدواج و انعقاد

راه آسمان ۲۸ = منظومه خواجه نصیر در اختیارات قمر در بروج اثناعشر

راه آسمان ۳۰ = هنگام شناسی قمر در بروج

راه آسمان ۳۳ = ارتباط هنگامها (۱)

راه آسمان ۳۵ = تقاویم نجومی و کاربرد تنجیمی

راه آسمان ۳۷ = آشنایی با علم نجوم و تنجیم کهن

راه آسمان ۳۹ = آشنایی با ساعت فلك

راه آسمان ۴۱ = راهنمای ساعت فلك

راه آسمان ۴۳ = تنجیم خسوف و کسوف

راه آسمان ۴۸ = مدیریت اختیارات

برای دریافت آنها از غرفه راه آسمان که در آدرس زیر می باشد؛ استفاده نمائید:

<http://Aelaa.net/Fa/viewtopic.php?f=52&t=35>

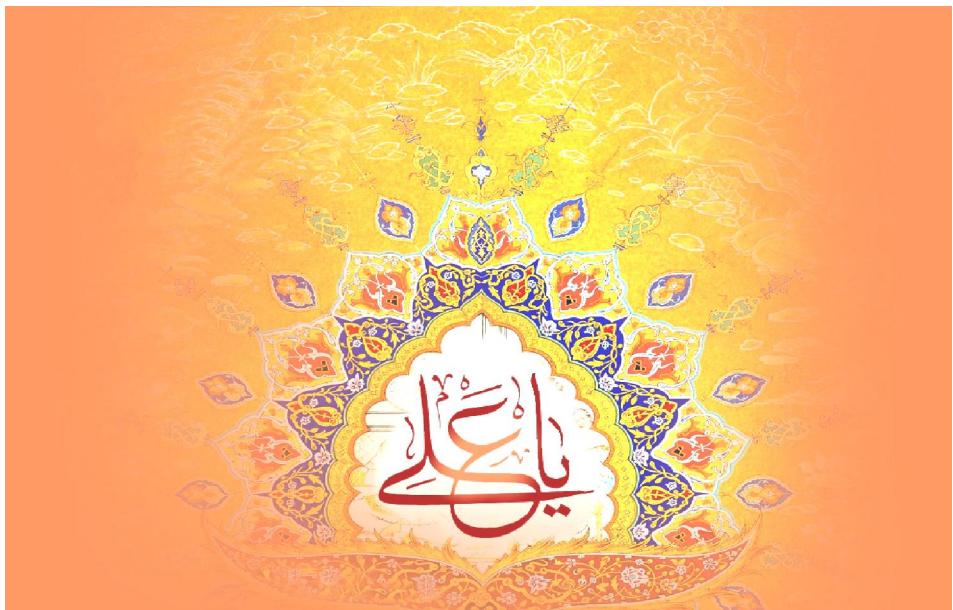
مبانی دینی دانش نجوم و تنجیم را مستقلابیان کرده ایم و فوقا به اثر مربوطه

آن اشاره نمودیم، اما بجهت تبرک و فتح ابواب انوار الهی این کتاب را با کلام

حضرت مولا علی علیه السلام آغاز می کنیم.

ارتباط شانه های فکلی با اوصاف و القاب حضرت مولا علی^{علیہ السلام}

حضرت مولا علی^{علیہ السلام} فرمود: أنا دليل السماوات،...أنا سَمَنْدَلُ الْأَفْلَاكِ،...أنا قطب الدّيْجُور،...أنا شرف الدّوَائِرِ،...أنا كِيَوَانُ الْكَيْهَانِ،...أنا شهاب الإحْرَاقِ،...أنا سهام الفرّاقِدِ، أنا شعاع العسَاعِسِ، أنا جَوْنُ الشَّوَامِسِ،...أنا السَّقْفُ المَرْفُوعُ، أنا الشَّعْرِيُّ وَالزَّبْرَقَانُ، أنا قَمَرُ السَّرْطَانِ، أنا أَسْدُ التَّثْرَةِ، أنا سَعْدُ الزَّهْرَةِ، أنا مُشْتَرِيُّ الْكَوَاكِبِ، أنا زَحْلُ الثَّوَاقِبِ، أنا غَفَرُ الشَّرَطَيْنِ، أنا مِيزَانُ الْبَطَيْنِ، أنا حَمْلُ الْإِكْلِيلِ، أنا عَطَارِدُ التَّفَضِيلِ، أنا قَوْسُ الْعَرَاقِ، أنا فَرَقَدُ السَّمَّاَكِ، أنا مَرِيَخُ الْقُرْآنِ، أنا عَيْنُ الْمِيزَانِ، أنا حَارِسُ الْإِسْتِرَاقِ،...أنا أَمِيرُ التَّيَّارِيْنِ،...أنا آيَةُ الْقَمَرِ،...أنا هَلَالُ الشَّهْرِ،...أنا وَاللَّهُ وَجْهُ اللَّهِ، أنا وَاللَّهُ أَسْدُ اللَّهِ، أنا سَيِّدُ الْعَرَبِ، أنا كَاشِفُ الْكَرْبِ، أنا الَّذِي قِيلَ فِي حَقِّهِ: لَا فَتَى إِلَّا عَلَيِّ،...أنا لِيَثُ بْنِي غَالِبٍ، أنا عَلَيِّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ.(عليه صلوات الله العلي الواهب)

(ترجمه) منم راهنمای آسمانها، منم سَمنَد (مرغ جاویدان) افلاك (گردونه های گیتی)، منم قطب و محور سیاه جایهای افلاك (سیاهچاله ها)، منم شرف و بلندای دوایر فلکی، منم کیوان کیهان، منم شهاب سوزاندن، منم سهام فرقدان (دوستاره نزدیک قطب سماوی و یا برج جوزا)، منم شعاع (ستارگان) نورخشن تاریکیهای شب، منم چشمہ و معدن درخشندگی خورشیدها، منم سقف بالاشهده (آسمان)، منم ستاره شعری و ماه شب بدر (تمام)، منم ماه برج سرطان، منم برج أسد منزل ستاره نثره، منم خجستگی کوکب زهره، منم مشتری (خجسته ترین) کواكب، منم زحل کواكب فروزان، منم منزل غَفَر و شَرَطَيْن، منم برج میزان و منزل بطین، منم برج حمل و منزل اکلیل، منم عطارد برترین، منم برج قوس جنگاور، منم ستاره بلند سماک ، منم مریخ قِران، منم چشمہ های برج میزان، منم نگهبان (منع) استراق از آسمانها، منم أمیر نیّرین (خورشید و ماه)، منم آیت قمر، منم هلال ماه، به خداوند سوگند منم وجه الله، به خداوند سوگند منم شیر خدا، منم سورور عرب، منم کاشف الكرب، منم آنکه در حق او گفته شده: لا فقی إلا علي (نیست جوانمردی مگر علی)، منم شیر فرزندان غالب (جد خاندان بنی هاشم)، منم علی بن أبي طالب. (بر او باد صلوات الله علی واهب).

مِيزَان

جلوه حکمت الهی در طب نجومی یا تنجیم طبی

﴿ آنچه در این جهان هستی رخ می دهد؛ از ایجاد و تغییر و فناء و زوال و دوام همه به حکم حق الله تعالی جل شأنه می باشد، که از مجازی عُلوی و آسمانی نازل و به اسباب سُفلی و زمینی ظاهر می گردد. یعنی امر همه و قایع عالم هستی (از تكون افلاک و حدوث کرات و نجوم گرفته؛ تا نشستن یک قطره شبنم بر گل برگی) از حظیره قدسیه اراده الهی صادر و بوسیله ملائکه عظام (چهار مَلَک) و مقربین (حاملان عرش) و سایر اصناف ملائکه بر جهان نازل می گردد. ﴾

﴿ حکمای الهی عوالم وجود را سه دسته نموده اند:

- 1- عالم اعلی (برترین) که فراسوی ملکوت و روحانیت افلاک را اشارت دارد.
- 2- عالم عُلوی (زبرین) که ملکوت و روحانیت افلاک را دلالت دارد.
- 3- عالم سُفلی (زیرین) که آنچه مادون افلاک و کواكب سیّعه تا کوکب قمر، تا روی زمین و زیر زمین و فرو سوی آن از سفلیات را حکایت دارد.

﴿ موجودات عالم اجسام را نیز در سه جنس "جماد و نبات و حیوان" دسته بندي نموده و آنها را موالید یا مُولَّدات ثلثة نامیده اند. و اجزاء کلی عالم اجسام و ارکان آنرا عناصر اربعة نامیده اند، که آتش و هوا و آب و خاک اند.

﴿ برای آشنایی با موضوع "ارتباط طبیعتیات و همه اجزاء عالم اجسام با نشانه های فلکی و نجوم و کواكب آسمانی" کلامی را از حکیم طبیب علوی عقیلی خراسانی در کتاب "مخزن الأدوية" اقتباس و نقل می کنیم، و بر حسب نیاز آنرا با توضیح برخی موارد مشحون نموده ایم:

ارتساط طبیعت و بهه اجزاء عالم احجام باشنازه‌ای فلکی و نجوم و کواكب آسمانی

﴿۱﴾ اجناس ثلاثة (جماد، نبات، حیوان) متکون و مترکبند از امتزاج عناصر اربعه به تأثیر کواكب سبعه سیاره (زلزله و مشتری و مریخ و شمس و زهره و عطارد و قمر) به اعانت ثوابت و نظرات هر یک با یکدیگر، به تحریک افلاک دوّار، به امر پروردگار جل و عز.

﴿۲﴾ و چنانچه سبعه سیاره و علويات را دوقوت است، هر یک از ارکان (اربعه) سفلیات را نیز دو طبیعت است: یکی فاعله و دیگری منفعله؛ فاعله حرارت و برودت، و منفعله رطوبت و بیوست است. یعنی: آتش که طبعش گرم و خشک است، طبیعت فاعله اش حرارت، و طبیعت منفعله اش خشکی است، پس آتش به حرارت در اجسام تاثیر می گذارد، و اجسام به اثر خشکی حاصله از آتش منفعل می شوند.

هوا که طبعش گرم و رطیب است، طبیعت فاعله اش حرارت، و طبیعت منفعله اش رطوبت است، پس هوا به حرارت در اجسام تاثیر می گذارد، و اجسام به اثر رطوبت حاصله از هوا منفعل می شوند.

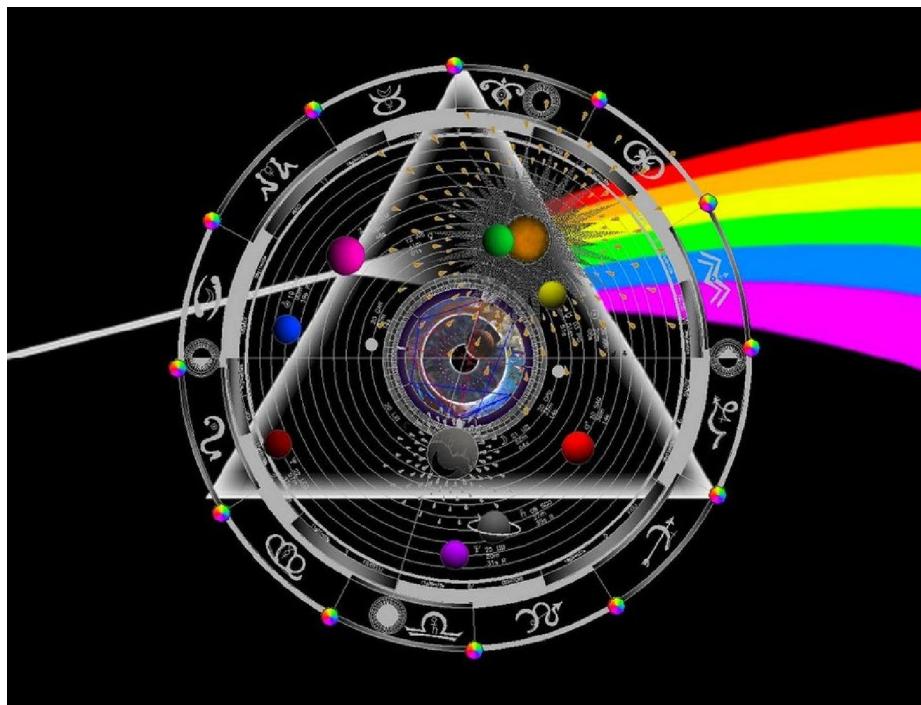
آب که طبعش سرد و رطیب است، طبیعت فاعله اش برودت، و طبیعت منفعله اش رطوبت است، پس آب به برودت در اجسام تاثیر می گذارد، و اجسام به اثر رطوبت حاصله از آب منفعل می شوند.

خاک که طبعش سرد و خشک است، طبیعت فاعله اش برودت، و طبیعت منفعله اش بیوست است، پس خاک به برودت در اجسام تاثیر می گذارد، و

اجسام به اثر بیوست حاصله از خاک منفعل می شوند.

﴿۷﴾ و چنانچه سبعه سیاره خصوصا علوبیات شمس را دو قوت است، و سه کوکب دیگر تابع و مشارک علوبیات اند. زهره مشارک مشتری و عطارد مشارک زحل و قمر مشارک شمس.

﴿۸﴾ و همه کواکب و علوبیات دارای روحانیتی است که مدبر آنست، هر یک از آن روحانیات مسمی و مرتبط است به ملکی از ملائکه عظام ﴿علیّل﴾، مثلا روحانیت زحل را به عزرائیل ﴿علیّل﴾ ملک الموت قابض ارواح مربوط دانند، و روحانیت مشتری را به میکائیل ﴿علیّل﴾ مالک ارزاق منسوب کنند، و روحانیت مریخ را به اسرافیل ﴿علیّل﴾ نافع صور منتب نمایند، و روحانیت شمس را از جبرئیل ﴿علیّل﴾ حامل وحی و تنزیل و الهام شمرند.

۳) و آنچه در این عالم سانح واقع می‌گردد بحکم حق جل شانه از تأثیر آنهاست:

۱- خواه در قعر زمین و جبال و سواحل باشد، از ترکیب زیبق و کبریت، که ماده معدنیات است، به اختلاف مراتب آنها، از لطافت و کشافت و صفا و کدورت، و تساوی هر دو و یا قلت و کثرت یکدیگر.

۲- و یا نزدیک به سطح زمین، خواه بی توسط بذر و تخم و نواه؛ که اعمال آدمی را در آن دخل و تصرف نباشد، که گیاه‌ها و اشجار خودرو باشند، و یا دخل و تصرف باشد، که انواع زراعتها و غرس اشجار و ترکیب بعض انواع با بعض است، که نباتات باشند و آیه کریمه وافی هدایه: (و فی السماء رزقکم وما توعدون) به یک معنی اشاره بدان است، زیرا که بدون نزول باران و تأثیر آفتاب و سایر کواکب بر اراضی، انواع نباتات و حبوب و اثمار و حیوانات که غذای حیوان و انسان است به هم نمی‌رسند، و نزول رحمت و برکت و فیض و بهشت و نعم موعده آن، به اعتبار رفعت و علو شان و منزلت معبر از سماء و در سماء و فوق آن است.

۳- و یا بر روی زمین، خواه در سوراخهای زمین؛ و یا جبال و خاکها و زمینهای نمناک و گودالها و نیزارها و امثال اینها، بی نتاج و جمع نر با ماده، که انواع هوا و حشرات باشند، و یا به نتاج که بعض اینها و انعام و دواب سهی و جبلی و اهلی و وحشی باشند، و یا به تعلم و صنعت انسان، که جفت نمایند بعض انواع را با بعض دیگر، مانند استر که از جمع الاغ با فرس است، و بزاله با بز وحشی، و گاو اهلی با گاو وحشی، و از این قبیل و یا صنفی به صنف دیگر، که انواع حیوانات باشند به اختلاف اصناف خود.

۴- و یا در هوا، یعنی پرواز نماینده خواه صغیر الجثه باشند و یا کبیر الجثه، و بر

اشجار و شکاف دیوارها و کوهها آشیانه و خانه بسازند، که انواع طیور باشند، به اختلاف اصناف خود.

۵- و یا در آب تکون یابند، خواه به طریق نتاج، و یا بدون آن، که انواع حیوانات مائی باشند، به اختلاف اصناف خود از اصداف و حلزونات و کرمها و سماک مُفلس و غیر مفلس، وغیرها از اصناف حیوانات مائی.

﴿ و هریک از این مولّدات ثلثه را إِغْذَاء و غذائیست خاص، بتوسط تأثیر آن کواكب وقوائی که حق (جل و عز) به هریک از این انواع ثلثه به قدر احتیاج و قابلیت عطا فرموده، از جاذبه و ماسکه و هاضمه و دافعه و غاذیه و نامیه و مولده. و چون این قوای سبعه در جمادات بسیار ضعیفند، و تمیز تامی ندارند، لهذا آنها را صاحب آن قوی نمی دانند. ﴾

﴿ و در نباتات چون قوی و صاحب آنها تمیز تام دارند، صاحب آنها و آنها را قوای نباتیه گفته اند. و غذای نباتات از لطائف اجزای مائیه و ترابیه مختلط با هم است، که ریشه و بیخ گیاه و شجر جذب نموده، نشوونمای یابند، و به تدریج بواسطه عروق و پوست درخت به ساق و شاخ و برگ و گل و ثمر و بذر و نواه می رسانند، و هریک آنها آن را غذای خود می نمایند. و چون تغذیه و تمیه و تولید بذر و نواه و یا فصیل و شاخه های اطراف بعض اشجار (که به منزله تولید مثل است) بدون هضم اربعه در هریک از مواضع متصرور نیست، و لیکن چون در نباتات ضعیف است؛ در آنها چندان اعتباری نمی نمایند، والا عند التحقیق آنها نیز خالی از آن نیستند، و غدد که بر تنہ اشجار و بیخ آنها به هم می رسند، فضول هضم اول و ثانی است به مراتب، و صموغ و البان و یتوعات، و آب جاری از تنہ بعض اشجار و کفی که در بیخ اوراق و اوراق بعض

نباتات مجتمع می گردد، فضول هضم ثلثه آنها است.

□ چنانچه در بدن حیوانات براز و بول و عرق، و عندالغلبه و حدت خون؛ به رعاف و بول الدم و قاء الدم و بواسیر و حیض و حمره و اورام و بشور و دمامیل و جرب و غیرها، و دم فاسد و صفراء و سوداء و بلغم نیز به امراض مذکوره و غدد وغیرها و سائر امراض مختصه و غیر مختصه دفع می گردد.

﴿ و معالجه و تدبیر طبیب در امراض بدنه از جمله اعمال و تصرفات آدمی است در ابدان، و در امراض نفسانی و روحانی تصرف او است در نفوس و ارواح، و نظرات کواکب را نیز در آن دخل است.

﴿ و بدانکه هر مرتبه از موالید ثلثه پیوسته به مرتبه دیگری است یعنی:

□ افق اعلای جمادات پیوسته به ابتدای نباتات است، و جمادات متکونه آن مرتبه، از نباتیت نیز بهره ای دارند، مانند حجر اليهود و مرجان، و سنگی دیده شد به عینه به شکل ماهی مفلس، به قدر یک شبر طفل ده دوازده ساله، و در صلابت و ثقل و جوهر مانند حجر اليهود و سفید.

□ و مرتبه اول نباتات؛ گیاه و اشجاری هستند که از جمادیت نیز نصیبی دارند مانند نباتاتی که در سواحل بعض دریاهای (که کوهستان است) می رویند، خواه تمام آنها دائم زیرآب، و خواه قدری بیرون، به سبب جزر و مد و غیر آن باشد. □ پس از آن نباتات و اشجار ضعیفه، و به تدریج تاقویه؛ تا تمام اجزای سبعه نباتیه رسند.

□ و افق اعلای نباتات پیوسته به مرتبه اول حیوان است، و یا به خاصیت مانند نخل و نارجیل و فوفل که چون سر درخت آنها را ببرند دیگر ثمر نمی دهند و تا گرد ثمر درخت نخل نر به ماده (که لقادح و فحل گویند) نزنند نخل ماده ثمر

خوب نمی دهد، و میل می نماید سر خل نربه سوی خل ماده، و چون تمام پوست تنہ کل اشجار را جدا کنند خشک می گردند.

⇨ و نباتات انواع و اصنافند:

▪ بعضی از آن قبیلند که در یک روز می رویند، و در همان روز بطرف می گردند.
▪ و بعضی در چند روز تکون می یابند و به کمال می رسند، و چند روز می مانند، مانند ریاحین و گلهای.

▪ و بعضی به کمتر از سه ماه تکون نمی یابند، و به ثمر نمی آیند مانند خیار و بادرنگ، و بقول و خضراوات و بعضی زراعتها. و بعضی بعد از چهار ماه مانند هندوانه و خربزه و کدو و امثال اینها که بیاره و ساق ایستاده ندارند.

▪ و بعضی بعد از نه ماه، مانند اکثر حبوب و بذور مانند جو و گندم و برنج و ذرت و دخن و امثال اینها، مانند تکون جنین در رحم. و لهذا اکثر غذای انسان از این حبوب است به مناسبت. و اما در ملک بنگاله و بلادی که حرارت و رطوبت بر آن غالب باشد از اقلیم دویم، به کمتر از این ایام مذکوره تکون و اتمام می یابند.

⇨ و بدانکه هر یک از اجزای نبات و شجر به منزله عضوی است از اعضای حیوان مثلا:

▪ بیخ و ریشه به منزله سرو اعصاب و عروق آن است، و به اعتباری به منزله کبد آن است.

▪ و تنہ درخت به منزله ظهر و پشت آن.

▪ و پوست و عروق آن به منزله پوست و عروق حیوان.

▪ و شاخها و اوراق آن به منزله دست و پا و انگشتان.

- و گل و ثمر آن به منزله نطفه و نتیجه و اولاد،
- و خار آن به منزله شاخ و ناخن و منقار.
- و اول مرتبه حیوان، حیوانات ضعیفه اند، مانند کرمها و هوام و حشرات که از قوای دوازده گانه حیوانی (که پنج حس ظاهره و پنج حس باطن و قوه شهوی و غضبی است) بهره بسیار کمی دارند، بلکه بعضی- صاحب سه قوت و بعضی- چهار قوت و بعضی پنج قوتند. و هم چنین تا به تمام آنها با آن هفت قوت نباتیه مذکوره یعنی تا به تدریج به حیوان تمام قوی کامل صاحب آن دوازده قوت رسد، که مسوخات باشند، از خرس و میمون و فیل و غیرها.
- واز انواع حیوانات بعضی که آن را انسان جنگلی می نامند یعنی نسناس که به هندی بنمناس نامند، و بسیار با حس و ادراک و شعور می باشند، الا آنکه نطق و تکلم ندارد، و به اشاره اکثر چیزها را می فهمانند و می طلبد، و این حیوانات در آخر مرتبه حیوانیت هستند، و پیوسته به اول مرتبه انسانیت؛ که انسان ضعیف الخلقه اند. و نسناس بهره بسیار کمی از مزیت انسانیت دارد. و انسان ضعیف الخلقه از این مزیت بهره کمی دارد.
- اما انسان دارای شرافت و مزیت انسانیت و فیضی که جناب اقدس الهی زیاده بر کل مخلوقات به او عطا نمود، که به منزله فصل و ما به الامتیاز آن است از حیوانیت و غیرها، که نطق و ادارک کلیات و اظهار و تعلیم و تفہیم ما فی الضمیر خود به دیگری، و تعلم و تفہیم ما فی الضمیر دیگری است، و معرفت صانع جل ذکرہ، و این انسانها نیز مراتب دارند از دارای مزیت انسانیت و معرفت تا سایر مراتب عالیه، تا برسد به مرتبه کاملین انسان، که بهره تمام و وافر دارند، مانند انبیاء و اولیاء الهی علیهم السلام.

﴿ ﴿ و حکماً تشبيه نموده اند:

- جمادات را به انسان خوابیده؛ بلکه مرده،
- نباتات را به انسان خوابیده؛ معکوس و سر به زیر زمین و پاهای بیرون و بالا،
- حیوانات را به انسان مدهوش؛ به چهار دست و پایی رونده،
- و انسان را به حیوان و انسان هوشیار با عقل و تمیز.

تتمیم و توضیح

آنچه از قدمه مقدمه سابقه از "تقسیم اجسام به اجناس ثلاثة" نقل شد، بر حسب محسوسات عادی عامه بشر (بدون ابزار خاص یا دانش مخصوص) بوده، که از کودک تا کهنسال، و عامی تا عالم آنرا درک کند، و در مقام حصر و تقسیم تفصیلی عقلی تمام اصناف مخلوقات در این مقال نبودند. اما جهت روشنی اذهان و تکمیل بیان؛ می‌توان اصناف مخلوقات عالم هستی را به قسم نمود:

۱- موجودات فرایافته، ۲- موجودات یافته، ۳- موجودات فرابایافته که از مجموع آن دو هستند.

۱- موجودات فرایافته: تمام موجودات فراتر از عقول و حواس عامه بشر، مانند موجودات در عوالم غیر ارضی (از اجرام فلکی، و سماوی و فراتر از آنها چون ملائکة، اشباح و ارواح) و یا آنچه در عالم ارض و فروتر از آن چون جن و مانند آن می‌باشد.

۲- موجودات فرابایافته (فرایافته+یافته): مانند آن حالت که ملائکة به صورت بشر ظاهر شوند، یا جن به صورت حیوان، و یا ارواح به صورت انسان.

۳- موجودات یافته: آنچه به حواس عامه بشر قابل دریافت است، که این قسم خود سه دسته است:

(الف): موجودات نامرئی: همچون امواج و اشعه و انوار و اکثر گازها، و نیز اجسام فروحس بشری مثل اتم و الکترون و اجزاء فروتراز آنها.

(ب): موجودات مرئی: همه اجسامی که در اجناس و صورتهایی: برخی از گازهای مرئی، جامدات، مایعات، نباتات، حیوانات، و انسان منحصر است.

(ج): موجودات مرکب: از آن دو دسته، مانند اورانیوم (جامد و متشعشع).

البته آنچه در این تتمیم نیز بیان شد، به صورتی بسیار گذرا و اشاره بوده، و در قالب عناوینی کلی تبیین گردید، و الا هریک از این عناوین تفصیلاتی دارد، بطور مثال درباره "نباتات و حیوانات": بنابر آخرین تحقیق علمی (با شرکت ۷۰۰ دانشمند از ۸۰ کشور جهان) حداقل انواع موجودات زنده روی زمین حدود ۸،۷۴۰،۰۰۰ گونه است، که شامل حدود ۷۷۷،۰۰۰ گونه جانوری، ۹۸۰۰۰ گونه گیاهی و ۶۱۰۰۰ گونه قارچ می باشد، که در سراسر زمین پراکنده است، و بیشتر آنها در اعماق اقیانوس و زیر سطح زمین زندگی می کنند. آمار فوق الذکر حداقل تعداد گونه های حیاتی مذکور می باشد، که تاکنون فقط ۱۰٪ از آنها (۱,۵ میلیون گونه موجود زنده) شناخته شده، و هر سال حدود ۱۵ هزار گونه جدید نیز شناسایی می شود. با چنین سرعاق ۵۰۰ سال طول می کشد تا تمام موجودات (حداقل تخمین) پیش بینی شده شناسایی شوند، اما دانشمندان امیدوارند با پیشرفت فناوری؛ تا پایان قرن حاضر تمام گونه های مذکور حیات روی زمین شناسایی شوند. البته مجموع گونه های موجود (از شناخته و ناشناخته) تا مرز ۱۰۰ میلیون گونه تخمین زده می شود، همه این گونه ها تنها در زیر دو عنوان "نبات" و "حیوان" دسته بندی می شوند. و سبحان الله العظيم، الخالق المصّر البديع، صانع كلّ شيء و رازقه، يسبّح له ما في السّماوات والأرض، وهو العزيز الحكيم.

منسوبات کواکب سبعه سیاره متعلقه به علم طب

اموري در طبابت ملحوظند، ارتباط شان با کواکب سبعه را حکمای الهی بيان نموده اند، در برخی موارد که نیاز بوده؛ توضیح و تکمیل شده است:

۱- طبایع کواکب:

۱- زحل: سرد و خشک به افراط.

۲- مشتری: گرم و تر به اعتدال، و گرمی از تری بیشتر دارد.

۳- مریخ: گرم و خشک به افراط.

۴- شمس: گرم و خشک به اعتدال.

۵- زهره: سرد و تر به اعتدال.

۶- عطارد: در گرمی و سردی و تری و خشکی به هم نزیک است، و خشکی را اندکی افزون، و به هر کوکبی که بیامیزد مزاج آن گیرد.

۷- قمر: سرد و تر، تری آن بیشتر است.

۲- جنسیت کواکب:

۱- زحل: مذکر و لی همچون اخته گفته اند.

۲- مشتری: مذکر.

۳- مریخ: مذکر.

۴- شمس: مذکر.

۵- زهره: مونث.

۶- عطارد: مذکر، مانند خنثی، بر حسب امتزاج: با ذکور مذکرو با اناث مؤنث.

۷- قمر: مونث.

۳- نهاری و لیلی از کواکب:

- ۱- زحل: نهاری.
- ۲- مشتری: نهاری.
- ۳- مریخ: لیلی.
- ۴- شمس: نهاری و صاحب نوبت روز.
- ۵- زهره: لیلی.
- ۶- عطارد: نهاری، و در صورت امتزاج متغیر است بر حسب امتزاج: با نهاری نهاری و بالیلی لیلی.
- ۷- قمر: لیلی و صاحب نوبت شب.

۴- عُلوی و سُفلی از کواکب:

- ۱- زحل: عُلوی.
- ۲- مشتری: عُلوی.
- ۳- مریخ: عُلوی.
- ۴- شمس: مرکز و قطب.
- ۵- زهره: سُفلی.
- ۶- عطارد: سُفلی.
- ۷- قمر: سُفلی.

۵- سعادت و نحوست کواکب:

- ۱- زحل: نحس اکبر.
- ۲- مشتری: سعد اکبر.
- ۳- مریخ: نحس اصغر.

۴- شمس: سعد است به نظر و نحس است به ذات.

۵- زهره: سعد اصغر:

۶- عطارد: به ذات مائل به سعادت، و بر حسب امتزاج سعد و نحس شود.

۷- قمر: سعد است به نظر، و به ذات قابل خوست.

۸- نسبت عناصر به کواکب:

۱- زحل: خاک.

۲- مشتری: هوا.

۳- مریخ: آتش.

۴- شمس: آتش قریب به هوا؛ مکیف به آن.

۵- زهره: هوا قریب به آب؛ ممزوج به آن.

۶- عطارد: خاک ممزوج به آب.

۷- قمر: آب و هر چه برودت و رطوبت بر آن غالب باشد.

۸- نسبت قامت و هیکل به کواکب:

۱- زحل: قصیر (کوتاه).

۲- مشتری: معتدل (میانه).

۳- مریخ: طویل (دراز).

۴- شمس: اشیاء مستدير (گرد) بالمعان (درخشش) و تخلخل (عدم فشردگی).

۵- زهره: مریع (چهارسوی).

۶- عطارد: بین برخی از کیفیات مذکور.

۷- قمر: اشیاء گرد بی معان (درخشش) و بی تخلخل (فسردگی و تراکم).

۸- نسبت الوان به کواکب:

- ۱- زحل: سیاه و رصاصی، سیاهی سخت سیاه، و سیاهی آمیخته به زرد.
- ۲- مشتری: سفید با زردی و گندم گون و درخشان.
- ۳- مریخ: سرخ تیره.
- ۴- شمس: نارنجی درخشان برآق، و گفته اند: رنگ آن متغیر و بر حسب رنگ کوکب صاحب ساعت است.
- ۵- زهره: زرد مایل به سفیدی و سمرت گندم گون و خضرت را نیز گفته اند.
- ۶- عطارد: رنگ اغبر (کدر) مرکب از سواد و زردی مانند مرداسنگ و آسمان‌نحوی (آسمان گونه ای: آبی تیره مزوج به خاکستری) است.
- ۷- قمر: زرقت و بیاض غیر خالص از حمرت و صفرت و کدورت و کمودت.

۹- نسبت کیفیات مشتممه (بو) به کواکب:

- ۱- زحل: ابشع (ناخوشایند)، و آنَّ (بدبو) و کریه الرایچه و گند از اشیاء.
- ۲- مشتری: اطیب (خوشبو) الاشیاء، بوی معطر شیرین.
- ۳- مریخ: بوی ناخوش از ترشیدگی.
- ۴- شمس: بوی تیز و تند و گرم.
- ۵- زهره: بویهای معطر ریاحین و گلهای.
- ۶- عطارد: ممتاز از بویها یا میانه دو نوع از آنها.
- ۷- قمر: بوی مایل به ترشی.

۱۰- نسبت کیفیات ملموسه به کواکب:

- ۱- زحل: ابرد (سرد)، و اصلب (سخت)، و اقدر (کثیف)، و اثقل (سنگین) یا پس (خشکی ذاتی) اشیاء.

- ۱- مشتری: احسن (نیکویی) و آئم (تام) و اسلس (خوش دست) اشیاء و معتدل در امور و کیفیات مذکوره.
- ۲- مریخ: احرّ (گرمترین)، و اخشن (خشن)، و احدّ (تیز و برقنده)، و اجف (خشکی عارضی) اشیاء.
- ۳- شمس: الطف (لطافت) و اکمل (کامل) و اشرف (ارزنده).
- ۴- زهره: ازکی (پاکیزه) و انعم (بافایده) و اجمل (زیبا)، و لین (نرم) اشیاء و سیال (سیلان و روان بودن).
- ۵- عطارد: ممتاز از برخی از کیفیات مذکوره.
- ۶- قمر: اغلظ (غلیظ) و اکثف (متراکم) و اخف (سبک) و ارطب (مرطوب) اشیاء.
- ۷- نسبت کیفیات مذوقه (طعم) به کواکب:
- ۱- زحل: ابشع (ناخوشایند)، و ترشی زننده، و اق卜ض و اعفاص اشیاء (بسیار قابض و گس).
- ۲- مشتری: املس (نه ترش و نه شیرین یا مرکب از این دو) و احلا (شیرین بسیار) و ادسم (چرب بسیار) الاشیاء.
- ۳- مریخ: حراقت (طعم تند سوزنده)، و مرارت (تلخی) بسیار، و ملوحت (شوری) بسیار، و زعوقت (بدطبعی از تلخی و شوری).
- ۴- شمس: حراقت و تیزی لطیف.
- ۵- زهره: الذ (لذیذ) اشیاء و گوارانی، و چربی به اندکی شیرینی.
- ۶- عطارد: ممتاز از طعم.
- ۷- قمر: هر شیئی کمی ترش، یا کمی شور، و یا تفه (بی مزه و خام).

۱۲- نسبت امکنه به کواکب:

- ۱- زحل: جبال پاپسه که در آنها چیزی نروید و چاهها.
- ۲- مشتری: اراضی سهله کثیر المیاء.
- ۳- مریخ: اراضی صلبه (سخت) سبخه (شوره زار).
- ۴- شمس: جبال معادن.
- ۵- زهره: اراضی کثیر المیاء.
- ۶- عطارد: اراضی رملی.
- ۷- قمر: اراضی مستوی قاع صفصصف خالی (بیابان هموار خالی از گیاه).

۱۳- نسبت معادن و فلزات و احجار به کواکب:

- ۱- زحل: احجار صلبه؛ اُسرُب (سرب سیاه)، مرتک (مرتک، مرداسنگ: از محصولات سرب) و خبث الحديد (ریم آهن: سرباره کوره آهن، پوکه شراره ها)، و زاج، و سنگهای زینتی بسیار سیاه رنگ و اغبر.
- ۲- مشتری: مرقسیشا (Marcasite)، و توپیا (از ترکیبات روی)، و کباریت (گوگرد سفید زرد سرخ)، و زرانیخ (زرنیخ سفید زرد سرخ)، و حجر مرارة البقر (مراارة الشور: سنگ صفرای گاو)، شبه فایق (شبه طلا: مس رنگ زرد شده = طلای بدلي)، و سفید روی (مس سفیدشده: مس+رویه قلع)، برنج نیکو (نحاس اصفر : صفر: =مس+روی) و رصاص قلعی (سرب+قلع=سرب سفید)، یاقوت سفید و زرد، الماس، هر سنگ زینتی سفید و (مزوج با) زرد.
- ۳- مریخ: سنگ مغناطیس، و حدید (آهن)، و زنجفر (شنگرف)، و سنگهای سرخ تیره، و شادنج (Hematite).
- ۴- شمس: طلای خالص (الذهب الابرين)، و رخام (مرمر)، کباریت و زجاج

فرعونی (آبگینه طلایی رنگ) و زفت (قیر)، و یواقیت (انواع یاقوت)، و بیجادق
(شبیه یاقوت)، و لاجورد و سندرویس، هر سنگ گرانبها و جواهر قیمتی.

۵- زهره: مغنسیا (منیزیم)، و کحل (سنگ سرمه)، و نحاس (مس سرخ)، و لؤلؤ
(مراورید)، و زبرجد، و جذع.

۶- عطارد: نوره و زرنیخ (خاکستری و تیره)، و زیبق (سیماب: جیوه)، و مس
پست (صفر رديء: نحاس اصفر: مس زرد)، و برنج پست (صفر رديء
(مس+قلع)، و روی (خارصینی)، و کهربا، و مرجان و فیروزه، و هر سنگ زینتی
زرد و (مزوج با) سبز.

۷- قمر: فضه (نقره)، هر سنگ سفید رخو (نرم)، زجاج نبطی (آبگینه نقره ای
رنگ) و دهنہ (سنگ زینتی سبز از معادن مس)، و لؤلؤ (مراورید)، و بلور
(کریستال) و احجار مشقّه (شفاف)، حجر القمر (Moonstone).

۱۴- نسبت نباتات و زروع به کواكب:

۱- زحل: هر نبات و گیاه و حتّ بارد و یا پس ضار (دانه سرد و خشک مضر).

۲- مشتری: هر شکوفه و گل و ریحان و گیاه خوشبو و طیب نافع.

۳- مریخ: خردل و کرات (تره) و سیر و پیاز و ترب و سداب و جرجیر و حرمل
(اسفند) و بادنجان، و هر چیز تند و تیز؛ اندک آن نافع و کثیر آن مضر.

۴- شمس: نیشکر و شیرخشت و ترنجبین و شکر و هر چیز لطیف شیرین نافع.

۵- زهره: هر حب و تخم چرب روغندار و روغنها و شیرینیها و هر گیاه نافع
ارجمند؛ با خار رنگین و پنبه.

۶- عطارد: بقول (حبوبات و بنشنها) و سبزیها به اقسام.

۷- قمر: عشب (هر گیاه خودرو) و خلفا و بردى (*papyrus*) و قطن و کتان و هر

چه بريا نايسته و نجم (بوته) باشد، مانند خيار و خيارزه (*Ecballium elaterium*) و خربزه و هندوانه و کدو و پلول (هندي) و غيرها.

۱۵- نسبت اشجار به کواكب:

۱- زحل: هر درخت عفص مانند بلوط، مازو، هليله، بليله، زيتون، فلفل، خروع، و هر درخت کريه الطعم بد بو، و درختي که پوست ثمر آن ضخيم و زخت و صلبه باشد؛ مانند: جوز، لوز، نارجيل، فوفل (ميوه نخل هندي)، پسته و فندق.

۲- مشترى: هر درخت چرب و شيرين مانند انجیر، زردالو، شفتالو، آلو، آلبالو، و کنار و آن شريک زهره است در فواكه.

۳- مریخ: هر درخت تلخ، تيز، حاد خارناک که ثمر آن يا تخم آن حريف (تند) با حموضت باشد مانند اراك و كبر و بلاذر، و هر ثمری که بالبن و تیوعی (شيره سفید) باشد که زبان را بگرد، و عوسع نيز.

۴- شمس: هر درخت بلند که ثمر آنرا بخورند و چرب باشد مانند: نارجيل، چلغوزه، بادام، و هر چه ثمر خشك آن را نيز استعمال نمایند؛ مانند: نخل فوفل و اشجار مذکوره.

۵- زهره: هر درخت نرم املس خوشبو خوش منظر مانند سرو، ساج، تفاح (سيب) و سفرجل (به).

۶- عطارد: هر درخت قوى الرايّه مانند سرو، ديودار (صنوبر هندي)، صندل و عود هندي.

۷- قمر: هر درخت کوتاه ساق با شعب (شاخه) بسيار مانند انار شيرين و بادام شيرين.

۱۶- نسبت اثمار و حبوب به کواکب:

- ۱- زحل: فلفل، بلوط، زیتون، مر، و، زعور، رمان حامض (انار رش)، کتان، عدس، اهلیلچ (هلیله) و آنچه بدینها ماند.
- ۲- مشتری: رمان حلو و املس (انار شیرین و ملس)، تفاح، ذره (ذرت)، حمص (خود) و سمسسم (کنجد).
- ۳- مریخ: لوز مرّ (بادام تلخ) و حبة الخضراء.
- ۴- شمس: اترچ، تین، عنب، تمر، بطیخ، حنطه، سلت، شعیر و حلبه.
- ۵- زهره: تین، ثمر، عنب، شعیر و حلبه.
- ۶- عطارد: باقلی، لوییا، ماش، کروپیا و کزبره.
- ۷- قمر: شعیر، دخن، قثاء، خیار، هندوانه، کدو، تمر، و هر درختی که بر زمین پهنه شود.

۱۷- نسبت حیوانات و حشرات به کواکب:

- ۱- زحل: هر حیوان سیاه رنگ و هر چه زیر زمین خانه سازد و باشد مانند: موش، یربوع، مار، خنفباء، هوام، حشرات، براگیث، گاو، بز، سمور، گربه و سنجاب.
- ۲- مشتری: مردم و بهایم اهلی و صاحب ظلف و خف مانند گاو و گوسفند و شتر و هر حیوان خوش رنگ حلال گوشت و هر حیوان معلّم شکاری مانند سگ، یوز و جوارح طیور.
- ۳- مریخ: شیر، پلنگ، گرگ، کفتار، خنزیر بری (خوک وحشی-)، سگ دیوانه، مارگزیده و هر سَبُّ (درنده) خبیث و مار و افعی
- ۴- شمس: غنم و نعجه (گوسفند و بن)، کبش (قوچ)، خیل (اسب)، تمساح،

غراب ابقع (زاغ).

۵- زهره: هر حیوان صاحب سم، سفید و زرد وحشی.

۶- عطارد: سگان شکاری و استر، روباه، خرگوش و هر حیوان کوچک خشکی و آبی.

۷- قمر: بقر (گاو)، ابل (شتر)، شاة (میش)، و هر حیوان مأنوس.

۱۸- نسبت طیور به کواكب:

۱- زحل: طیور آبی، طیور اهلی، غراب (کلاع)، خطاف و نسور (شاهینها).

۲- مشتری: هر مرغ مستوی المنقار که خوراک آن حبّ و دانه باشد، و سیاه نباشد، و کبوتر، دراج، خروس، ماکیان و طاووس.

۳- مریخ: جوارح طیور کج منقار؛ که خوراک آنها گوشت باشد و هر طایر سرخرنگ و زنبور.

۴- شمس: عقرب، باز، چمری، دباسی، رواشین، یمام، ساق حر.

۵- زهره: فاخته، عندهلیب، جراد (ملخ)، و هر مرغی که دانه چیند و هر مرغ آبی.

۶- عطارد: بیغا (طوطی)، و هر مرغی که حکایت و تقلید انسان نماید در گفتار مانند: شارک، طوطی، نوری و هر مرغ ابلق دورنگ که پر آن منقش باشد.

۷- قمر: بط (اردک)، کرک و هر مرغ آبی و هر مرغ کوچک، و طوطاط، صرد، سوام و شقرac.

۱۹- نسبت اخلالات به کواكب:

۱- زحل: سودا و بلغم خام.

۲- مشتری: دم (خون) طبیعی صاف، و منی، و مغز.

۳- مریخ: صفراء حاد.

۴- شمس: صفرا معتدل و حررات غریزی.

۵- زهره: رطوبت غریزی.

۶- عطارد: سودا مخلوط به بلغم.

۷- قمر: بلغم و هر چه بلغمیت بر آن غالب باشد.

۸- نسبت قوی به کواکب:

۱- زحل: قوت ماسکه.

۲- مشتری: قوت نفسانیه و غاذیه و نامیه.

۳- مریخ: قوت غضبیه.

۴- شمس: قوت حیوانیه.

۵- زهره: قوت شهوانیه.

۶- عطارد: قوت مفکره یعنی فکریه.

۷- قمر: قوت طبیعیه.

۹- نسبت اعضاء بسیطه آدمی به کواکب:

۱- زحل: جلد (پوست)، شعر (مو)، ظفر (ناخن)، عظم (استخوان).

۲- مشتری: اورده (وریدها) و مخ (معن).

۳- مریخ: لحم (گوشت).

۴- شمس: دماغ و اعصاب و جانب اینم (راست) از بدن.

۵- زهره: شحم (بی) و سمن (چربی) و منی.

۶- عطارد: اعصاب، قوت ادراک.

۷- قمر: جلد، شعر، ظفر و جانب ایسر (چپ) از بدن.

۴۲- نسبت اعضاء مرکبه آدمی به کواکب:

- ۱- زحل: طحال، الیات (کفلها)، استخوان، اسافل اعضاء؛ از دبر و مصارین بول و براز (خرج ادرار و مدفوع).
- ۲- مشتری: کبد، معده، امعاء، اعضای غذا، حلق و فخذین.
- ۳- مریخ: ساقان، مراره، کلیتان، مثانه و آلات بول.
- ۴- شمس: سر، سینه، دل، شش، پهلو، دهان و دندانها.
- ۵- زهره: رحم و مذاکیر و آلات مباضعه (آمیزش).
- ۶- عطارد: زیان، چشم، گوش و بینی.
- ۷- قمر: عنق (گردن) و دست و پا.

۴۳- نسبت آلات حواس آدمی به کواکب:

- ۱- زحل: سمع (شنوایی) و گوش راست را نیز گفته اند.
- ۲- مشتری: حس لمس (لامسه) و گوش چپ را نیز گفته اند.
- ۳- مریخ: شم (بویایی) و منخر (سوراخ بینی) ایمن را نیز گفته اند.
- ۴- شمس: بصر (بینائی)، و چشم راست را نیز گفته اند.
- ۵- زهره: آلات استنشاق، و منخر ایسر را نیز گفته اند.
- ۶- عطارد: ذوق (چشایی) و لسان را نیز گفته اند.
- ۷- قمر: چشم؛ و چشم ایسر را نیز گفته اند.

۴۴- نسبت امراض آدمی به کواکب:

- ۱- زحل: نقرس و علتهای باطنی و سوداوی.
- ۲- مشتری: صحت و اعتدال مزاج.

- ۳- مریخ: حمّی (تب) و امراض حاده، صفراویه، دمویه، یرقان، اسقاط جنین، رعاف، ادرار طمث (باز کردن عادت ماهانه)، بواسیر و علل (بیماریهای) رحم.
- ۴- شمس: امراض صفراویه و دمویه غیر حاده.
- ۵- زهره: امراض بارده رطبه غیر مفرطه.
- ۶- عطارد: امراض بارده یابسه نه به افراط.
- ۷- قمر: امراض بارده رطبه بلغمیه.

پژوهشگدها و آموزشگدها می بیناد حات اعلی

علوم معرفت الٰی - علوم زبان وحی - علوم کلام وحی

علوم تلاوت کلام وحی - علوم کلام خازنان وحی - علوم فقه آئین الٰی

علوم تقویم نجوم تجیم - علوم طب جامع - علوم پاکزیستی

آموزش برتر (اعلی) - علوم برتر (اعلی) - علوم توانمندی بانیروی الٰی

علوم عمارت برتر - علوم انساب و تبارشناصی - رسازهایی حیات اعلی

طرح و برنامه ریزی پژوهشی و مدیریت و اشراف علمی

دار المعارف الإلهیة

۱۴۳۶

www.Aelaa.net

tanjim@aelaa.net

aelaa.net@gmail.com

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ